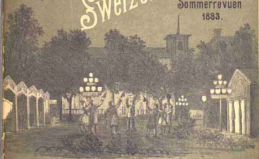

H. L. H. Dansk-Fot. Aktieselskab

Sweizerens Kutér

eller
Sommerrevuen
1883.

✦ I Kommission hos Wilhelm Hansen, Kjøbenhavn. ✦

4390287457

Et Levnetsløb.

E. Bouillon.

No 4.

Two staves of piano introduction in 2/4 time, key of D major. The right hand features a rhythmic melody with eighth notes, while the left hand provides a harmonic accompaniment with chords and single notes.

Rodaska.

1. Som et yn-digt Noer, di - ml - tert i Fjør
 2. Saa paa Ti - vo - li hæng - te rask jeg i,
 3. Jeg var sød og kvik, og hos De - mant fik

blev jeg fra Frøken Zah - le, jeg hos Lind - berg saa, net - op Ham - let gaa,
 og som E - lev af Ga - de jeg mig vug - ge - de paa den luk - ke - de
 jeg en Bon - Bon - Be - stil - ling, i Pro - vind - sen jeg der - paa søg - te mig

det med de man - ge Ga - le, jeg syn - tes jeg ku' bli - ve
 Dandse - Bal - let - E - stra - de, men ak! hos Vol - ker - sen den
 en Di - rec - tør - He - vl - ling; men da Drachmanns Folk, hvor - i man

mye - ket bra som O - phe - li - a, ik - ke, hva? Hos
 in - te skar, jeg som Sa - rah var til Ber - nar. I
 kje - der sig, tog saa stærkt paa Vej, så'e jeg Tak for mig. Saa

Che - fea søg - te strax jeg et Em - pløi at faa, for
 Hil - le - rød jeg skjøn - ked Snaps til Hel - te - ne, ind -
 sam - le - 'de jeg Ol - den - bor - rer ind paa Fyn; nu

saa kan man jo al - tid til Ca - si - no gaa, men
 til de væl - ted mig og al - le Tel - te - ne, og
 gaar jeg her og sø - ger Ind - føds - ret i Byen, og

skjøndt min Stem - me den er gan - ske væl - dig stor, saa
 der laa jeg be - svi - met, mens i Støv og Sol et
 da jeg ik - ke snap - ser bliver jeg ej vist a', Saa

var jeg dog for smuk til de - res grim - me Chor.
 Sam - funds - lem ga' Gre - ven med min Rjak - ken - stol.
 kan de tro, saa syn - ger jeg Ha - Li - li - a!

Minder fra Kjøbenhavn.

Allegretto.

E. Andraa.

Michael.

No. 2.

1. Om - gjet af In - gen Vol - de Staar i det
 2. Laugt op - pe nord for So - len, Ved Mo - no -
 3. Naar man fra Ki - sten kig - ger Ti - vo - li

p

Kor.

hol - de Nor - den en aa - ben By! Føj!
 po - len, No - res The - a - ter staa! Na?
 lig - ger Ne - de ved Gra - ven gjemt! Hvor?

Michael.

Fy! Den lig - ger midt paa Sæl - land, Men - si - ger
 hvor? Al - le de mind - ste See - ner Er kun til
 nemt! Der kan man al - drig træn - ge, men kan for

Kor.

Kjel - land - Den gaar i Hun - de - nel O, vel
 Ge - ner: De vil s'gu Al - ting ha' O, dal
 Pen - ge Spi - se hos en Bul - beer! Hva' meer?

Michael.

Der lig - ger Folk i flot - - te Tøp - per med
 Saa kom den høi - e Rol - - tus, Ujor - de Tu -
 Svært om Ba - za - ren ta - - les, Der den skal

Kør.

Rut - te - krudt og med Ar - se - niel Sik - ken en
 mul - tus Og han dem tog med Vold Den var jo
 ma - les, Naar de faar Raad der - til Og hvis de

Michael.

Skik! Der har en geist - lig Her - re La - vet et
 kold! De Styk - ker skal for - by - des, Hvor - i der
 vil. Paa Phe - nen med Lød - der stil - ler Poul - sen og

Kør.

vær - re Fri - mær - ke Va - ske - ri Hit
 sky - des, Og hvor der spl - ses Gift De'er
 spil - ler I „Hvor man fe - der sig“ li

Michael.

Hit Der har vi Værts - hus - hol - der hol - der hol - der
 stift. Alt med de go - de Rol - ler Rol - ler Rol - ler
 nell Der er Ty - rol - le rol - le rol - le rol - le

hol - de - ri, Hvor man kun sol - der
 Rol - ler i Be - hol - der hol - der
 rol - le - ri, Dren - ge Ar - tol - le

sol - der sol - der sol - der sol - der i
 hol - der hol - der hol - der hol - der de,
 tol - le tol - le tol - le tol - le - ri,

Kaf - fe med Bol - ler Bol - ler Bol - ler Bol - ler Bol - ler i -
 Det Fjol - le Fjol - le rol - le rol - le rol - le rol - le - ri,
 Gyn - ger med Jol - le Jol - le Jol - le Jul - le Jol - ler i -

Gud sik - ke sik - ke sik - ke sik - ke sik - ke sik - ke Drik - ke -
 Det kan vi jo'k - ke jo'k - ke jo'k - ke jo'k - ke jo'k - ke jo'k - ke
 Jo, der er Liv i Ti - vo li - vo li - vo li - vo li - vo -

1. 2. 8.....

ri. ri.
 li. li. *ff*
 li. li.

En Strandvasker.

7

Moderato.

mf Michael.

af „Gjenboerne.“

No. 3.

1. Mens jeg ved Stran- den gaar og glø, saa
 2. Og da jeg midt i Ha - vet er, med
 3. En af - død Flyn - der fulg - te mig til
 4. O Læ - ser! hvad de vil - se Mænd har

varm og død og dvask, og til - ter om, hvor
 Mud - der i min Kværk, jeg ræk - ker Haan - den
 Bun - den kjær - ligt hen; og det var ned - rigt
 væt Borg - me - stre for, det lær es ei at

On - kel boer, saa hø - rer jeg et Pladsk! Gu' - be -
 ud, men der var in - gen Ræk - ke - værk! Hvor mod
 gørt, for jeg er in - te Bun - de - ven! I et
 sø - ge hen til an - den By end vor! For naar

va - res, hvor jeg skreg! Fal - de - ra, men da jeg sun - ded mig, saa
 Ky - sten Bøl - gen slaar, Fal - de - ra, hvor Fi - ske - Fru - er staar, der
 Nu mit he - le Mod fal - de - ra, En gru - lig Fart jeg skød, og
 man i Skyf - le vand fal - de i, midt i et fremmed Land - det

mær - ked jeg, det var mig sel, der dro - - ned.
 laa der kun et gam - mel stran - det Pot - te skaar.
 stød - te „Pue - ren“ mod en Æ - ble - skip - - per.
 kan man gje - re li' - saa godt ved Gam - mel - strand.

Elskovsduet.

E. Audran.

Allegro moderato.

N° 4.

Lill.

1. Næ sik-ke De dog staur og sfer; Jeg bli'er saa un-der-lig for-
 Mich. 2. Dit Le-gem er saa fiint og slankt! Du læk-ker er og me-get

pp Michael.

nøi - et! Ja det bli'er sgu de fle-ste PPer, Saa snart jeg
 pro - per; Men ak, dit Hjer-te er saa trangt Som Dag-mars

Lill.

klig - ger dem i Øi-et, Du mil-de Gud, hvor er Ma - ma? Jeg
 snøv - re Gar-de - ro-ber! Li, Aa, det kan vi-des ud end - dal Jeg

Mick.

sy-nes, at han bli'er saa ry - del! Hvis Du et lil-le Kys mig
 har et gun-ske del - ligt Nem - me. Var det et Kys, Du vil - de

Lill.

gå; Saa skul-de Du det el for - try - del! Vil De nu
 ha? Værst - ar - tig! lad som Du er hjem - mel! M. Vil Du nu

Mick.

blot la' Hø-nen gaal Gu vil jeg ei la' Hø-nen gaal
blot la' Ha-nen gaal L. Aa, lad os nu la' Hø-nen gaal

Lill. *Mick.*

Stip mig for jeg skræter duk duk duk duk duk duk Hør Du ei jeg s'ber
hør Du ei jeg s'ber duk duk duk duk duk duk Næ la' vær, jeg skræber

Lill. *Mick.*

1-2. Duk duk duk duk duk duk duk

Lill. *Mick.* *Beggr.*

duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk

duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk duk

1. *piu lento* 2.

duk. duk.

Æ de saa'nte som jeg si'er?

Flere Kompouster.

N° 5.

Michael Strakosch.

1. Vort	Thing	har	Been	i	Pan-den	der
2. Saa	snart	en	Lov	skal	la-ves	om
3. I	Aar-huus	ny	-	lig	le-ved	en
4. En	-	hver	vil	ex	Pro-fes-sor	re-

kan	man	al-	len	fals	Flaa	Ho'-	det	af	hin-
gif-	tig	Bol-	le	-	deig,	Til	Ven-	stre	strax
Skø-	ma'er,	som	var	død;	men	at	han	død	var
gje-	re	By	og	Land;	og	Bøn-	der	med	A-

an-	den	Til	man	er	om	en	Hals.	En
gna-	ves	Og	sva-	res	vis	-	sent	Nel.
ble-	ven,	han	in-	der-	lig	for	-	trød.
dres-	ser	man	dag-	lig	mø	-	de	kan.
								Men

vis Mand byt - ter si - ne, men skjænds de kan paa
 naar det Mag - ten gjæl - der de glat - væk Lo - ven
 hver - ken Grav og - Præ - ster ku' fin - des, sik - ken
 de samt de - res Map - per blev snup - pet i En -

Kraft, Sfer Hoi - re „Gull - lo - ti - ne;“ saa sfer
 flaar Og g'er os Fri - ka - del - ler af
 Gru - I Aar - hus han - ses Re - ster nok
 treen; paa Aal - borg Raad - hus - trap - per - de

Ven - stre Øk - se - skaft.
 raad - ne Lam - me - laar. 1-4. Er det saa'n - te som jeg
 ren - der rundt end - nu.
 staar end - nu med En.

s'er, er det saa'n - te som jeg s'er, er det saa'n - te saa'n - te

saa'n - te saa'n - te saa'n - te som jeg s'er, at de s'er? *f*

En Selvbevidst.

Tempo di Valse.

H. Tholen.

N° 6.

1. Hvem fyl-der The - a-tret ved hver Pre-mi -
 2. Du Sa - rah hun spil-led „Pjer - rot i sin
 3. Jo, vi er i al - le Hen - seen-der per -
 4. Hvis vi kom til Mag-ten, saa skul-de de

ere? Hvem er det, som gjør sig be - mær-ket i - sær? Som
 Seng" og rei-ste om - kring med sin Ven Ris - se - pæng, hun
 feet, der er no - get Blsmarksk ved vo - re - ses Slægt: Vi
 see: Re - gje - rin-gen blev ex - pe - dert En To Tre! Den

svær-mer for Kun - sten paa Svensk, Tysk og Fransk, For -
 hav - de en Kre - di - tor med, har man meent, der
 bry - der os hver - ken om Dit el - ler Dat, men
 skul - de kun hvi - le paa en Sar - ko - phag, Jens

poco

al - ting naar ba - re det ik - ke er dansk! Hvem
tog Re - sches - pen - ge - ne før de var tjent; og
bli - ver s'gu sid - den - de, hvor vi er sat! Vi
Busk skal - de strax væ - re „Kung før en Dag.“ Hver

lento

gjør med Ge - valt sig til Vis - dom - mens Tolke?
det fik han Kost og Lo - gis før, den Snok.
fryg - ter som E - strup ef Gift el - ler Dolke!
Jy - de, hver Sjæl - læn - der, Fyn - bo og Lokk —

Det gjør min Sa - lig - hed vo - re - ses Folk,
Det var be - stemt en af vo - re - ses Folk,
Han bur - de hø - re til vo - re - ses Folk,
Skul - de gaa o - ver til vo - re - ses Folk,

det gjør min Sa - lig - hed vo - re - ses Folk.
det var be - stemt en af vo - re - ses Folk.
han bur - de hø - re til vo - re - ses Folk.
skul - de gaa o - ver til vo - re - ses Folk.

Hr. Filtgeschrey.

Allegro vivo.

H. Tholén.

No 7.

First system of musical notation for 'Hr. Filtgeschrey', consisting of a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The music is marked 'Allegro vivo' and includes a 'Cresc.' (Crescendo) marking.

Hr. Filtgeschrey

1. See en Gang! har I før set paa
 2. Den-ne Hat er det sik-re-ste
 3. Og der-ne-de ved Mø-det i
 4. Og den Gang der var Vrovl i vort

Fine.

ssa-dan et Krø? Jeg af Filt er fra Støv-len til
 Mid-del, man har! Den sik-rer mod al-le Slags
 Hli-le-rød By, Du go-de-ste Gud sik-ke
 A-ka-de-mil, Jeg maant-te et Fil-ter dem

Kra- - ven! En - hver, der har øst af mit
 Ska- - der, Den sik-rer mod Vand-held og
 Le - - ben! Der kom først Fil - te - ri - et i
 Lan - - ke, Og da al - le Pa - ryk-ker-ne

Kun - ze - sløbs Træ, Faar al - drig Buk - te - rier i
 silk - rer saa - gar Mod Tang - duft i Taar - bækks
 Sla - get paa - ny, Da de fik auf de Gam - men ge -
 druk - ned der - i, Blev Mel - da - le : Kar - le - ne

Ma - vent! Og vil i ha' Peh - lin - ge - sø - en gjort
 Ga - der! De Sla - ver i Hor - sens mit Filt ei ku'
 ge - ben. Tænk blot Kun - gens Ny - torvs dra - ma - ti - ske
 ban - ge. Selv Fi - gu - ros Lo - ger, hvor Bef - steg man

reen Før Kat - te og af - dø - de Been?
 lle Før der gjør de selv Fil - te - ri;
 Skur Fil - trer - te jeg til det fik Far,
 fik. Fil - trer - te jeg væk som en Slik,

Og vil i ha' Mælk gjort til drik - ke - lig
 Men det wøl - di - ge Bæ - lum - har ny - lig be -
 Og da der kom Mud - der i Lands - thin - gets
 Og paa Carls - berg, hvor jeg var, æ - tiv for min

Vand - Kom til mig! det er det, jeg Just kan!
 stillt Sig ei spils - ter - nyt Som - mer - fitt!
 Daa, Fil - trer - te jeg og - saa ham!
 Løn, Fil - trer - te jeg Fa'er fra Søn.

D. S. al Fine.

Et Offerlam.

Ch. Petit.

N° 8.

1. Her De ser en kræn- ket Lærke syn-ge paa sit sid- ste Vest
2. Et Par Rjø- re- ster jeg ej- er, demmaa jeg nu læg-ge hen;
3. Da min Brøder en Li- mo- na- de vil- de stik- ke bag sin Vest,
4. Nys jeg i et lov- ligt Ærlinde kl- med paa en Rlok-ke løs,

Gru- somt Ma- gl- stra- tens mærke- li- ge Lov os kom paa tværs:
 En er nem- lig Skor- stens- fej- er og den An- den Møl- ler- svend.
 Blev han snup- pet, for han ha- de gaaet og taalt sin Daabs- at- test.
 Et i Ma- gl- stra- ten værende Lem blev væk- ket af sin Døs;

For at vi skal la- te nys- se, Bliør vi sat i la- fer- nat,
 Hvor skal jeg nu hen med Trut- ten? Ny- lig en Be- tjent dem traf
 Og min Fæt- ter som en Van- te Maat- te i Ka- chot- ten gaa:
 Der- for, trods min gla- de Kvid- der, O- ver mig de Stø- ven brød,

der skal staa en Fat- tig- bøs- se som Tal- ler- ken Sur- ro- gat!
 paa et For- tong midt paa Rou- ten, og saa fik de Tagt- hus straf!
 tænk i Van- det gam- le Tan- te saa ham u- den Klæ- der paa!
 Jeg, som for dem staaer jeg sid- der, e- gentlig paa Vand og Brød!

Det med Tru - la - la, Tru - la - la, Tru - la - la
 Naa da den er føi! den er føi! den er føi!
 Er de med paa den? med paa den? med paa den?
 Den er lov - lig grovt! lov - lig grovt! lov - lig grovt!

Er der in - gen Slag i bag - ved Skran - ker - ne;
 Føi for al - le Lej - er - ne og Ej - er - ne;
 Har de hit - tet ud, hvor - i det Fi - ne laa?
 Jeg har tænkt mig Ma - gi - stra - ten bli - de - re,

Folk vil me - re ha', me - re ha', me - re ha'
 De maa dø af Røg, dø af Røg, dø af Røg,
 Nu skal al - le Mænd al - le Mænd al - le Mænd,
 Gfer de saad'n en Lov saad'n en Lov saad'n en Lov,

de vil helst ha' fat i Pus - se - lan - ker - ne.
 naar de nap - per al - le Skor - stens - fej - er - ne.
 naar de gaar i Bad, ha' de - res Kniv - tang paa.
 maa de me - get hel - ler so - ve vl - de - re.

Bicyclens Svanesang.

Ch. Petit.

N° 9.

Stud. filosofpede Trillesen.
Moderato.

Jeg
Hvor
En

var i For-fjør en for-nej-et og flot Bi-cy-cle A-ma-
for er de mod os saa fe-le og la'r os Stak-ter døj-e
hver som helst Bi-cy-cle o Ryt-ter har frit Kjør-lad na-tur-lig-

tør; men at vi strøg-et blev paa Strø-get, har
Ondt? Naar dog der er saa man-ge Sjø-le, for
vis, naar blot i Mark og Skou han hyt-ter sig

rent spo-le-ret mit Hu - mær. For det kan man dog ik - ke
 hvem det lø-ber li' saa rundt. Se, Ven-stre bru-ger Kniv og
 for det nordre Bir - ke - ris. Naar vi har Maa-neds-lov i

bl - li - ge, at de vil gjø-re os For - træd, for -
 Køl - le for den, som de vil stem-me paa, og
 Sko - ler - ne, skal vi saa stænges ind, for - di det

di en hel Grosser-fa - mi - lie har sat sig paa sin Slutning
 det er Vand paa Høj-res Mæl - le, naar ba - re de h'er Møl-len
 stri-der i - mod Mo - no - po - ler - ne at spil - le, Let Ka - val - le -

sed. Vi bli'r for - fulgt og maa gi' Mulkt, man - ge ot - te
 gaa. Og gjør en O - ver - læ - rer Sjov og vil lu' det
 ri." I kan tro Nejl den hæv - ner sig, jeg taa - ler ei den

Kro - ner det g'fr Mil - li - o - ner, hver ly - stig
 krib - le i de smaa Di - scip - le, saa slaar det
 Stik - len læn - ger mod Bi - cy - clen! nu gaar jek

Fugl maa le - ge Skjul, naar han til Pint - se vil hol - de
 Klik: i Van - det gik han med sin Me - tro - po - li -
 hen og mel - der den ind i Dy - re - be - skyt - tel -

Kor:

„Hjul!“ Vi blier for - fulgt og maa g'fr Mulkt, man - ge of - te
 tik. Og g'jør en O - ver - læ - rer Sjøv og vil la' det
 sen. I kan tro Nejl Den hæv - ner sig, han tua - ler ei den

Kro - ner det g'fr Mil - li - o - ner, hver ly - stig
 krib - le i de smaa Di - scip - le, saa slaar det
 Stik - len læn - ger mod Bi - cy - clen! nu gaar han

Fugl maa le - ge Skjul, naar han til Pint - se vil hol - de Hjul.
 Klik: i Van - det gik han med sin Me - tro - po - li - tik.
 hen og mel - der den ind i Dy - re - be - skyt - tel - sen.

Slutningssang.

Korren.

E. Audran.

 N° 40.

Nu er Ko - me - di - en da slut; jeg haaber
Og at de kom saa vil - lig hid, midt i den

ei, de har for - trudd, at her spl - ud de maat - te
var - me Som - mer - tid, og tran - spl - rer - te con a

ad lib. rall.

spo - re, for det an - ta'er jeg de gjo - re. 1. 2.
mo - re, for det saa jeg godt de gjo - re. - re. Og spør' man,

naar de kom - mer hjem, om til - gavn de mo - red Dem? Saa

svar, det ved Gud at vi gjo - re. *Kor.* Ja svar, det ved Gud at vi

gjo - re.